

Leevi And The Leavings, Postinkantaja

M joskus valintamyymän kassajonossa huomaa
Jonkun vanhemman naisen mua siin mieless kiinnostavan

M niinkuin janoinen katselen kuivuneen joen uomaa
Ei tt janoa juomalla sammumaan saa
Ei vaikka laulujansa renkuttaa
ja tll ikuisen nuoruuden lhteell vanhenee

S viel vuosia myhemmin joskus muistut mieleen
Jokin tuoksu tai tunnelma tuttuja tunteita aiheuttaa

kun siin kiireiden keskell kyneleitin nielee
ja vaikka kadulla tuskin sua tuntisinkaan,
voit olla varma ett kenkuttaa
kun tll sinua etsien pttmsti harhailen

M lysin paperikaupasta Marjatan
se siell kirjekuoria myi
kun sulle rakkauskirjeit innoissani kirjoitin

S kai iskitkin sen postinkantajan
s et tied kuinka hmmstyin
m kun kuulin teidn ehtineen menn jo naimisiin

M sulle kymmenen kirjett pivss saatoin laittaa
Ja niihin kirjoitin sen mit kirjoita en en uudestaan
Kun niist kirjeist taisikin koitua pelkk haittaa

Kuinka syvlt silloin se kouraisekaan
kun aivan ylltten kuulla saa
s olit postinkantajan kanssa mennyt naimisiin

Ja jos yksi oli yksin ja toinen oli toisen
m kolmanneksi jd sain
kun en oikein edes tiennyt mist siin kilpailtiin

M en usko selityksiin
niihin uskoa vois en
kun tunteillani leikit vain
ja olit postinkantajan kanssa mennyt naimisiin

S viel vuosia myhemmin joskus muistut mieleen
Jokin tuoksu tai tunnelma tuttuja tunteita aiheuttaa

Ne silti saavat vain tuntemaan kaiken menneen pieleen
Ei ole helppoa sammuttaa kaipaustaan
kun nit laulujansa renkuttaa
ja tll ikuisen nuoruuden lhteell vanhenee